

UNIUNEA NAȚIONALĂ A BAROURILOR DIN ROMÂNIA
Institutul Național Pentru Pregătirea și Perfecționarea Avocaților

București, str. Vulturilor nr. 23, sector 3,
Tel: + 021/320.03.08; + 0721 792.564; Fax: + 021/330.12.97
www.inppa.ro email: office@inppa.ro

Către

Uniunea Națională a Barourilor din România
În atenția domnului Președinte, av. dr. Gheorghe Florea

Stimate Doamnă Președinte,

Vă rugăm să primiți în cele ce urmează o analiză întocmită de Departamentul de Pregătire Continuă al Institutului Național pentru Pregătirea și Perfecționarea Avocaților - INPPA, aflat sub coordonarea Directorului INPPA.

În baza considerațiilor următoare, propunem luarea în analiză de către organele profesiei a modificărilor la Statutul profesiei de avocat, ca urmare a impactului noului Cod de procedură civilă asupra regulilor de judecată aplicabile în cazul instanțelor disciplinare reglementate în cadrul profesiei de avocat.

Cu aleasă considerație

Av. dr. Traian BRICIU
Director INPPA

Impactul Noului Cod de procedură civilă asupra regulilor de judecată aplicabile în cazul instanțelor disciplinare reglementate în cadrul profesiei de avocat (Comisia de disciplină la nivelul baroului, respectiv Comisia Centrală de disciplină din cadrul UNBR)

La data de 15.02.2013 noul Cod de procedură civilă a intrat în vigoare¹. În acest context, potrivit art. 2 NCPC – noul cod constituie procedura de drept comun în materie civilă *lato sensu*, acesta aplicându-se și în alte materii dacă legile care le reglementează nu cuprind dispoziții contrare.

Indubitabil, procedura de judecată de la nivelul instanțelor disciplinare reglementate la nivelul profesiei de avocat se constituie într-o materie civilă specială care intră sub auspiciile art.

¹ Adoptat prin Legea nr. 134/2010 – M. Of. nr. 485 din 15 iulie 2010, republicat în M.Of. nr. 545 din 3 august 2012

2 alin. 2 NCPC.

Mai mult decât atât, în art. 88 alin. 5 din Legea nr. 51/1995 („*Procedura judecării abaterilor disciplinare este stabilită în statutul profesiei și se completează cu prevederile Codului de procedură civilă*”), respectiv în art. 287 alin. 1 din Statutul profesiei de avocat („*dispozițiile privind procedura judecării acțiunilor disciplinare prevăzute în prezentul statut se completează cu prevederile Codului de procedură civilă*”) se face trimitere expresă la aplicabilitatea Codului de procedură civilă.

Activitatea de judecată din cadrul Comisiei de disciplină de la nivelul baroului, respectiv Comisiei Centrale de disciplină din cadrul UNBR prezintă o importanță deosebită, cu impact la nivelul profesiei de avocat, *situație în care claritatea și necontestabilitatea desfășurării acesteia devin deziderate justificate.*

Trebuie plecat de la ideea că scopul final al judecării în fața instanțelor disciplinare este pronunțarea unei soluții în materie disciplinară, soluție care, pe de o parte, trebuie să fie temeinică și legală, inclusiv sub aspect procedural, iar pe de altă parte trebuie să fie la adăpostul criticilor, în cazul exercitării, de către partea interesată, a căilor de atac prevăzute de lege.

Reglementarea specială (avem în vedere Legea nr. 51/1995 și Statutul profesiei de avocat), în mod corect, nu și-a propus să instituie o procedură de judecată specifică și completă în cazul instanțelor disciplinare. Legiuitorul a înțeles să reglementeze câteva reguli specifice de judecată, urmând ca restul problematicii să se completeze cu Codul de procedură civilă.

O dată cu intrarea în vigoare a noului Cod de procedură civilă, pot fi luate în discuție două „probleme” cu privire la aplicarea dispozițiilor din Codul de procedură civilă în sfera de judecată a instanțelor disciplinare specifice profesiei de avocat. Astfel:

1) **O problemă de aplicare în timp a normelor de procedură civilă.** Se poate observa că prin art. 88 alin. 5 din Legea nr. 51/1995, respectiv prin art. 287 alin. 1 din Statutul profesiei de avocat se face trimitere simplă la Codul de procedură civilă. În derularea judecării în fața instanțelor disciplinare abordarea poate să fie diferită cu privire la aplicabilitatea vechiului CPC, ori dimpotrivă a NCPC. Desigur, în funcție de varianta aplicabilă, soluția va fi diferită. De asemenea, învederăm faptul că art. 25² și 24³ NCPC nu oferă, pentru situația analizată, o soluție necontestabilă⁴. Aceste texte tranșează aplicarea vechiului CPC ori NCPC în funcție de momentul „începerii procesului”, adică în concret de data introducerii cererii de chemare în judecată. Soluția este relativ diferită și nuanțabilă în cazul reglementat de Legea nr. 51/1995 și Statutul profesiei dacă avem în vedere că raportarea ar trebui făcută la sesizarea Comisiei de disciplină la nivelul baroului, respectiv Comisiei Centrale de disciplină din cadrul UNBR cu acțiunea disciplinară. Această problemă trebuie să primească o soluție clară pentru evitarea unei practici neunitare la nivelul diferitelor instanțe disciplinare⁵.

2) **O problemă de completare a procedurii instituite de reglementarea specială cu noul Cod de procedură civilă.** În concret, în cazul în care suntem în ipoteza completării cu NCPC, care din instituțiile procesual civile reglementate de noua procedură sunt aplicabile sau ar trebui să fie aplicabile în cazul instanțelor disciplinare. Trebuie avut în vedere faptul că legiuitorul a reconfigurat, într-o măsură mai mare sau mai mică, „filozofia” procesului civil. Într-un atare context

² Procesele în curs de judecată, precum și executările silite începute sub legea veche rămân supuse acelei legi

³ Dispozițiile legii noi de procedură se aplică numai proceselor și executărilor silite începute după intrarea acesteia în vigoare

⁴ În același sens a se vedea și dispozițiile art. 3 din Legea nr. 76/2012 pentru punerea în aplicare a Codului de procedură civilă

⁵ Se va putea considera că în toate cazurile este aplicabil NCPC, că este aplicabil vechiul CPC sau NCPC în funcție de sesizarea instanței disciplinare ori poate fi luat în calcul momentul temporar privitor la declanșarea cercetării disciplinare – ca variante de lucru

trebuie „tranșat” în ce măsură se aplică în completare NCPC (aspecte referitoare la judecata în primă instanță – regularizare cerere, etapă scrisă, incidente procesuale, căi de atac, etc.)

Având în vedere textele de trimitere din reglementarea specifică profesiei de avocat, **existând riscul unor aplicări neunitare a normelor de procedură civilă în cadrul instanțelor disciplinare** și pornind de la aceste scurte argumente, considerăm că **se impune o „reșezare” (care implică evident o propunere de lege ferenda) a textelor legale specifice procedurii de judecată în fața instanțelor disciplinare**⁶, cu respectarea următoarelor principii:

1) Rezolvarea, prin text expres, similar celor din NCPC, a problemei de aplicare în timp a normelor de procedură civilă (adică, în concret, cu ce Cod de procedură civilă se completează procedura specifică – cel nou ori cel vechi, de la caz la caz).

2) În cazul aplicării NCPC, în completare, stabilirea clară a instituțiilor procesual civile din NCPC aplicabile în această materie. Acest demers ar trebui să aibă în vedere faptul că **soluționarea acțiunii disciplinare se constituie într-o procedură civilă specială, derogatorie care, pe de o parte, trebuie să fie suplă și caracterizată de celeritate, iar pe de altă parte să ofere suficiente drepturi și garanții procesuale avocatului vizat de asemenea acțiune.**

⁶ Trebuie avute în vedere și dispozițiile art. 83 lit. k) din Legea nr. 76/2012 care prevede că la data intrării în vigoare a Codului procedură civilă se abrogă **„orice alte dispoziții contrare, chiar dacă sunt cuprinse în legi speciale”**. Pornind de la acest text legal este cu atât mai necesară o „revizuire” a textelor legale procesuale aplicabile în materie disciplinară.